

Τσοπανάκος [Ευάγγελος Κουσουλάκος]

Το συνάχι

Κωμωδία. Φλύαξ, μίμος, διαλογή και ό, τι άλλο θέλετε το οποίον δεν επενόησεν ο Κορομηλάς. Πολιτικό μονόπρακτο Α'

Το Άστυ, Αθήνα

τμ. 5, τχ. 214 (29 Οκτωβρίου 1889), σ. 1-3

ΤΟ ΣΥΝΑΧΙ

(Κωμωδία, φλύαξ, μίμος, διαλογή και ὄχι ἄλλο θέλετε, τὸ ὅποιον δὲν ἐπενόησεν ὁ κ. Κορομηλάς).

Πρόσωπα : Θ. Δηλιγιάννης, Ματθιόπουλος, Παπαδάκης καὶ ἄλλοι πολλοὶ ἐκτὸς ἐμοῦ.

ΠΡΑΞΙΣ ΜΟΝΑΧΙΚΗ

ΣΚΗΝΗ Α'

[Ἡ σκηνὴ παριστᾷ τὸ γραφεῖον τοῦ κ. Ἀρχηγού, ὅστις κάθεται ἐπὶ ἀνακλίντρον φορτὸν ἐμβάδας καὶ κοινοῖσθι νυκτικὸν σκολιόν. Ἐπί τινος τραπέζης εἶνε δαιδαῖκας καθαρὸν μαντύλιον, ἢ «Ἐπιμερὶς τῶν Κυριῶν», μελανοδοχίον καὶ λευκὸς χάρτης].

ΔΗΛ. (Κρούσῃ τὸν κωδῶνα). Πρέπει ν' ἀποφύγω σήμερον τὴν συζήτησιν... Πρέπει νὰ κωτορθώσω, ὅπως τὴν ἀποφύγω ἐπὶ δύο τοῦλάχιστον ἡμέρας, ἵνα δυναθῶ νὰ προπαρασκευάσω ἐμαυτόν... Ἡλκίτζα, ὅτι δὲν θὰ ἐδέχετο τὴν συζήτησιν... (Ἀνοίγεται ἡ θύρα καὶ εἰσέρχεται εἰς ὑπηρέτης). Μοὶ ἐπιτρέπεται νὰ σὰς ἐπιφορτίσω ἐὰν εἶνε δυνατόν, νὰ μετακαλέσητε τὸν κ. Ματθιόπουλον. (Ὁ ὑπηρέτης ὑποκλίνεται καὶ ἀναχωρεῖ μετ' ὀλίγου δὲ λεπτὰ καταφθάνει ἄσθμαίνων ὁ κ. Ματθιόπουλος). Δὲν γνωρίζετε, κ. Γεώργιε, ὅπως εἶμαι συναγχαμένος...

ΜΑΘ. Μὰ δὲν φαίνεσθε καθάλου, κ. Πρόεδρε...

ΔΗΛ. Δὲν φαίνομαι, ναί... ἔχετε δίκαιον, ἀλλὰ πρέπει νὰ φαίνομαι, ὅτι εἶμαι καὶ νὰ τὸ μάθῃ ὁ κόσμος, διότι ὑπέρτεραι ἀνάγκαι τοῦ ἔθνους τὸ ἀπαιτοῦν...

ΜΑΘ. Τότε νὰ γραψομε «στὴν «Πρωϊάν» καὶ «στὸν «Σύλλογον», ὅτι ἔχετε συναχί καὶ ὅτι δὲν θὰ παραστήτε

—μὲ συγχωρεῖτε— δὲν θὰ παραστήτε, ἤθελα νὰ 'πῶ, εἰς τὴν Βουλὴν...

ΔΗΛ. Ἀκριβῶς δι' αὐτὸ σὰς ἐφώναζα.

(Ὁ κ. Ματθιοπουλος λαμβάνει τὴν ἐπὶ τῆς τραπέζης γραφίδα καὶ μετὰ μίαν ὥραν τελειώνει τὸ ἔξῃς διάφορον, τὸ ὅποιον ἀναγνώσκει εἰς τὸν κ. Ἀρχηγόν: «Κατὰ πιθανότητα ἐλαφρὸν κρουολόγημα προσβαλὸν τὸν κ. Ἀρχηγόν τῆς ἀντιπολιτεύσεως δὲν θὰ ἠμιλήσῃ σήμερον ἴσως τὸ πρᾶξι αὔριον, ἐὰν οἱ ἰατροὶ ἐπιτρέψωσι τοῦτο». Τὸ ἐγχειρίζει εἰς τὸν κ. Δηλιγιάννην).

ΔΗΛ. Πολὺ καλὸν εἶνε, ἀλλ' ὀλίγον σύντομον. Στείλετε τώρα νὰ δημοσιευθῇ ἀμέσως.

ΣΚΗΝΗ Β'

[Μετὰ μίαν ἡμέραν. Ἡ σκηνὴ παριστᾷ τὸ αὐτὸ δωμάτιον. Τὰ δώδεκα μαντύλια εἶνε ἄθικτα. Ὁ Ἀρχηγὸς τῆς ἀντιπολιτεύσεως γράφει ἐν ἔθρονον διὰ τὴν «Πρωϊάν» πεντάστηλον «Περὶ τοῦ Μέλανος Ἀσίου ἐν σχέσει πρὸς τὴν ζωολογίαν, ὅποτε ἀνοίγεται ἡ θύρα καὶ εἰσέρχῃ ὄμιλος φίλων συγκεκριμένων μεταξὺ τῶν ὁποίων εἶνε καὶ ὁ κ. Παπαδάκης].

Εἰς φίλ. Κύριε Πρόεδρε, διαβάσαμε σήμερα πῶς εἰσθε ἀδιάθετος καὶ ἤλθαμε νὰ πληροφορηθοῦμε περὶ τῆς πολυτίμου δι' ἡμᾶς καὶ διὰ πάντα τὸν ἑλληνισμόν υγείας σου.

ΔΗΛ. Σὰς εὐχαριστῶ, ἀγαπητοὶ συμπολίται! Ἡ διαγωγή σας αὕτη μοῦ δίδει νέας δυνάμεις διὰ τὸν ἀγῶνα κατὰ τῶν προδοτῶν... Ἡμεῖς οὐδέποτε θὰ ἐμποδίσωμεν τὴν καρδίαν μας νὰ πάλλῃ ὑπὲρ τῆς δεινοπαθοῦς Κρήτης, τὴν ὅποιαν ἐσφαχίσαμεν...

ΠΑΠΑΔ. Εὐχόμεθα, κ. Πρόεδρε, ν' ἀναρρώσετε... ὁ ἑλληνισμός... τὸ ἀνσκαπτόμενον αἰσθημα τῶν Κρητῶν... αἱ ὁμότητες τοῦ Σακῆρ... ἡ προδοσία τοῦ Τρικούπη... μίαν ἡμέραν διὰ τῆς ἐπιδράσεως τῶν πρὸς ἀλλήλους σχέσεων τῶν ἀτόμων καὶ τῶν ἔθνων θὰ καταστῶσιν ἀντάξια καθ' ἑαυτὰ τῆς κοινῆς περιφρονήσεως καὶ σωτηρίας. Ζήτω ὁ Ἀρχηγός, Ζήτω ἡ Ἀντιπολιτεύσις.

ΔΗΛ. Σὰς εὐχαριστῶ ἐκ καρδίας.

(Ἀναχωροῦσι πάντες καὶ μένει ὁ κ. Παπαδάκης, ὅστις ὡς ἰατρός διαγράφει εἰς τοῦ ἀσθενῆ μετὰ προηγουμένην ἐξέτασιν ἰατροῦν ὅσον βισημουδίου. Ἐκ τῆς ἀγορεύσεως περὶ Κρήτης θὰ ἴδωμεν αὔριον κατὰ πόσον ἐξετελέσθη ἡ συνταγή).

ΣΚΗΝΗ Γ'

[Τὴν ἐπαύριον ἡμέραν. Ἡ σκηνὴ παριστᾷ τὴν αἴθουσαν τοῦ καφερείου Ζαχαράτου ἐν τῇ πλατείᾳ τῆς «Ὀμονοίας», ὅπου διημερεύουσι καὶ διανυκτερεύουσι οἱ πλείστοι τῶν Ἀντιπολιτευομένων. Δύο ἐκ τῶν ἐπισκεφθέντων φίλων τῶν κ. Ἀρχηγόν κρατοῦσι τὴν «Πρωϊάν» ἀνὰ χεῖρας καὶ ἀναγινώσκουσι τὸ παλιότατον ἔθρονον περὶ τοῦ Μέλανος Ἀσίου. Μετὰ τὴν ἀνάγνωσιν ἀρχίζει ἡ συζήτησις].

Ο Εἰς. Εἶδες καταβεβλημένος ποῦ ἦτο χθὲς ὁ Ἀρχηγός... δὲν ἔμπορῶσε νὰ μιλῆσῃ... ἀν ἦτανε καλὰ τί θὰ τοὺς ἔκανε μέσα στὴν Βουλὴ... Ἐὰν ἔπεφτε τὸ Ἰουργεῖο ἀμέσως καὶ μετὰ τρεῖς ἡμέρας θὰ πέραμε καὶ θέσι... Ἄχ αὐτὸ τὸ συναχί...

Ο Ἐτεροσ. Ἔξοις τί μοῦ φαίνεται — νὰ τὰ λέμε μετὰξὺ μας — δὲν εἶχε τίποτε, ἀλλὰ τὰ νύρε μπαστούνια καὶ κάθησε στὸ σπῆτί του νὰ μελετήσῃ γιατί δὲν ἤξερε τί νὰ 'πῇ... Ἐνόμιζε πῶς ὁ Τρικούπης δὲν θὰ ἐδέχετο τὴν συζήτησιν ἐπὶ τῆς ἐπερωτήσεως...

Ο Πρῶτος. Δὲν ἔχεις δίκαιον... Εἶχε φοβερὸ συναχί... Δὲν εἶδες δώδεκα μαντύλια ἔτοιμα... σὰν ἐπίστρατοι... Εἶχε συναχί...

Ο Ἄλλος. Σὰν δύσκολο μοῦ φαίνεται.

ΤΡΙΤΟΣ. (παρεμβαίνων) Δὲν πρέπει νὰ σοῦ φαίνεται καθόλου δύσκολο. (Καὶ μετὰ σιγαιαίαν σιωπὴν δεικνύων τὴν «Πρωϊάν»). Ἐὰν δὲν εἶχε συναχί θὰ ἔγραφε αὐταῖς τῆς...

(Δὲν πίπτει οὔτε ἡ ἀλάτια, οὔτε... τὸ Ἰουργεῖο).

Συναχία καὶ εἰς τὸ ἐπόμενον

Τσοπατάκης